

מכתבים

משיטס הבלגה אך כמזנון, מתגלים היחסים כמו שהם, אידיליה ממש. זה מזכיר לי את הסיפור שמעמתי על שני הערבים: האחד, חסיד המופתי, והשני, חסיד נשאיבי. תוך ירכוח רבו שניהם עד זנב דם. אחר כך קפה עם נשאיבי אוב נשמו. אמר ומוחרר הפצוע למוסה שותת הרם: "איוה חמר רים אנחנו. אנו מתחילים לוח ברצינות, אצלם זה כינוי".

הכף לקול הנער החולך שולל. גם הוא מתחיל לדרבים ברצינות ואינו משליך את כולם למקום שהם יראוים. לו.

ירוחם כהנא, תל אביב

שדוך עתונאי

כיצד השיג כתבכם ירוחם לביא את החומר על משרדי השידוכים? (תעולם חזק 795) האם לא היה שואו עתונאי? כנראה לא היה לכם אומץ להזיק את השוכנים. במקום להקטין את התהום העתידית, הם מרחיבים אותה.

כנראה שחסידי לכל זה היא כי כתבכם שותף פעולה עם משרדי השידוכים.

יצחק כהן, תל אביב

משרדי השידוכים לא ידעו שיחזקו לביא הוא עתונאי.

אני מודה לכם כי הכתיבה לי נקורה שלא היה ברורה לי עד כה השבתי כי שרכנים הם אנשים ממונים. לא ידעתי כי הם לוחמים מחירים מפולסלים. על ידי הדו"ח שלכם חסכתם לי הוצאות נדירות וטרחת. אצטור להמשיך ולהשט בת זוג שרכי. עזלה לי יותר כולו ובלוי אחוים.

ראובן הרבסט, כפר הנוער בן שמן

העולם הזה מאחל לקורא הרבסט, הצלחה, מחכה להזמנה.

אני משתייכת לאלה, אשר עם סיום קריאת עתונכם אני רוחשת לכם תודה על שחשערתם את יריעותי. אך הרשימה על שידוכים הבתורה לי כי אתם עתון מחוסר תרבות ודעת. האם לא מצאתם נושאים יותר מענינים מאשר שידוכים? **קוראה, תל אביב**

מתגובת הקוראים, למד העולם הזה כי הנחת היסוד שלו בבחירת הנושא היתה מוצדקת. הנושא מענין חלק גדול מהקוראים.

דבר הכיפיות

הכתבת מחתה לתמונתו של אליהו מרון (תעוי אל חזק 794): "כפיפות נעלמו" אינה מוצדקת. אליהו מרון נקרא למלא את תפקידו הודות לי כשנוגנתי. ואף פינו מעירות כי הוא ראש ולא רק כפיפה. יכול להתקבל הרושם שאני יושב בתפי קדי בירת זכות מאשר מרון.

אתם כותבים בשמי ש, למעשה אין לשר כל תפקיד במשרד" הדברים שאמרתם היו: "בעבורה הדימויות שהקלל מענינו בה, אין להתחיל שרים השמעה מירית. התפקיד המרהיק לכת של השר הוא: כפיפות מדיניות נבונה, השגת אמצעים לביצוע, מניעת הפרעות מצד מוסדות אחרים." כך רצימי להגלים מה חשוב התפקיד, אם השר יחסני למלאותו.

ד"ר חיים שיבה, המנהל הכללי, משרד הבריאות, ירושלים

העולם הזה כתב: "למעשה — אומר ד"ר שיבה — אין לשר כל תפקיד במשרד הזה. התפקיד האחד, חשוב אולי מבחינה מרחיקת לכת, אך נטול חשיבות בעיני יום יום: השר השגת האמצעים הדרושים מן הכנסת, בירור ענינים הכרוכים במדיניות נבונה והעלולים להתנגש בסמכויותיהם של שרים או משרדים אחרים."

סאפאצ'ב לבר את עוכרת חילופי השלטון כי משרד הפנים ראוים להערכת הדברים המתייחסים אליה מאמאים במציאות. אך לי, כי הוטעיתם מבני צה במסירת העובדות בקטע הנושא את הכותרת "ראשים ללא כיפות". האמת היא שבמדינה שנעלמה הכיפות, היה זה ביהר עם הראשים.

עזריאל אליהו מרון, תל אביב

אניה פוליצית

בכתבתכם על אנית המלחמה פניה (העולם הזה 796) עברתם על חוקי תאוביטיביות. שכתבתם לחי כיר את המנמה הפוליטית ולזוכהת של ביטור האניות.

דן ארו, רמת גן

העולם הזה טמן על כך שהקוראים יבינו מעצמם שאנית מלחמה בריטית לא באה לארץ לנחל תעמולה קומוניסטית.

מכשפות ישראליות

טוב שכתבתם על ציד המכשפות בישראל (נד עולם הזה 795). רצוי כי תפרטו כתבה על ציד המכשפות נוסח אמריקני. אבל כדאי שתכתבו על כך באותה אוביקטיביות שכתבתם על עין חרוד. **קוראה, תל אביב**

קראנו את מאמכם, "החזית נגד כפי" סתבר כי צודקים אלה המאשימים אתכם בפרוקומנוים. נניח לרוע, כי משטרת כנרדווין דדתה אוסרת אזרחים אלה. אז מה יש? האם לפי דעתכם צריכים להשאיר את מצדיקם משפט סראן במוסד ולהעיל את נפש הנער כולו?

א.א. תל אביב

ברשימתכם על משפט עינות נכשלתם במסירת דברים בלתי נכונים. אני קרוב למשטחה ליפשי, נוכחתי בשיבות בית המשפט, לרבות זאת, בה העירו עדה מימון וד"ר רודלמן. בספור על הראאתה של עדה מימון על המלוה האמריקני, כתוב: "עלה הקומוניסטים לא התעקבה, ספקה כי הם בונדים במולדת, מכורים למולדת שניה, כאן, לברדיה, קמה חמר ליפשי, הטיחה בסניה, מח את מנהלת תעמולה אמריקומינוסית?" איננו מאמיני כי עדה מימון מסרה לכם כך את תוכן עדותה. הנוכחים באולם בית הדין, לא שמעו מפייה של עדה מימון את המלה "אנש קומוניסטי" אלא, "תעמולה מפלגתית" וכך גם רשום בריוח בית המשפט. במידה שהוכחה, "המולדת השנייה", היו הדברים מכונים למפיי ולא לקר מוניסטים.

בסיום תרשימה אתם כותבים: "מחרון בעיה זו הוא ערדונו, ממדידת את השאלה כאילו מידה להרשות העדרת השמעה קומוניסטית למסודת הדיבור" בצעם העמדה כולו של השאלה, יש בה משום המנמה ספק דין להצדקת הלידוש.

כלום הסכימו שילויכם, יגורשו כניל דר מביה הספר לאחר כל נסיון של איהו שהוא קומוניסט להשפיע עליהם? במידה שישנה שאלה עקרונית, נית, החרגת מנרד משפט זה, ודי היא: אם בכלל יש להתחיל ללירדים כאל אושיות קומוניסטים? לאן נועל, אם נצדיק נעושים סוויים כאלה? הרי אפילו באמריקה לא נשמע כי לירדים יגורשו מביה הספר. נירוש זה כפע את עמידה ונרלה של חמר ליפשי? האם זה מוצדק בעיניכם?

זאב פורת, תל אביב

העולם הזה שותף לדעתו של הקורא פורת, סבור שגורשו לירדים מבתי ספר בגלל דעות פוליטיות הוא אחד המינים המחוריינים ביותר של השחיתות המפלגתית בארץ.

צפדיה היא חזירות

נוכח המחסור בכשרו בארץ אין לכפות על אנשים לא לאכול כשר חזיר ולא לנרד, ידועים לי מקרים שאנשים היושבים על אדמת הקרן הקיימת, מגדלים כשרת חזיריים, מומחה לי כי אם המפלגות הדתיות המתפקנה במאות, לא יגיע נירול החזיריים לממדים נרלים. ואם יושל איסור הרי, בהתאם לכלל, "מים נגזבים ימתקו", יש להניח, שזוכה לזכר הרבה יותר חזיריים.

שמעון סמילנסקי, נתניה

העולם הזה הגיב פעמים מספר על בעית גידול חזיריים, יפרטם בקרוב חספרי מיוחדת על בעיה זו.

קורה מבין העינים

כמדור כמרתב, (עולם הזה 794) כתבתם על השחיתות כמחנות הפליטים העבריים למחל לכם להרזיק לכת מעבר לנבולות? באו למחנה פלון בעין שמר והמצאו אותם הדברים. לא עובדים, רק נוגנים מרמים. מהסני הקבלנים שממלאים חומרים, אשר הם נוגנים מתאפקת המיעויות הפליטים, מי שנתנסם כונב, עולה בדרגה: מי שוטפם נב, מספרים אותו.

מי לא מבין?

ידידות (תעולם הזה 796) אומר שנבר לא יבין זאת. כיון שאיני לובש שמלה אני מאמיני לו, אלא שאיני יודע אם אשה מסוגלת להבין, השר אינו מגלה שום כשרון, חזק מיועק מושלמת של מלבושים עליונים של אשה מצד החצי הראשון של ידידות, ושל מלבושים תחתונים מצד החלק השני. חבל על הקמור, אני ככר מבין מרוע הפסידו המצרים אחרי שקראו אני שירי רירי, קצת טעם בבחירת חומר היומוויטיס לא היה מוצק.

ירם כהן, רמת גן

אירידה במזנון

מתנת פנחס לבוי ויוחנן ברד, (תעולם הזה 795) היא התנלמות מחותית של החיים הפוליטיים הקייבים במדינה. על כמה הכנסת מכנה כדור את לבון: "כונד, הדרם עתיר העם", ולבון את ברד:

העולם הזה

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: ש' ז' כ' ח'
עורכי משנה: כיתוב: מיכאל אלמו
הכתב הראשי: יהודה נבאי

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל אביב (ליד תיאטרון "אח"י")
ת.ד. 138, טל (ומני) 66785
מען למברקים: "עולמסרם"
משרד המערכת בירושלים: רחוב דוד המלך (ויוליו).
מו"פ משרד הס"ד.

כ"מ אמר פעם הקיסר האוסטרי פראנץ יוסף, אפשר היה להוסיף, כמשטר הדימוקראטי: "מן תשובה היא אריכותם של שרים". אולם לא בכל מקום בעולם התרבותי מקר כל הדבר. הוא איננו מקובל, כנראה, ביש-ראל.

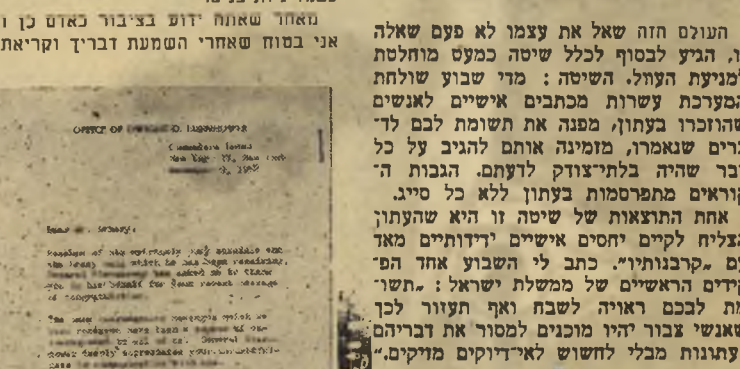
לפני חדשים צילם ראש המערכת הירושלמי של העולם הזה, דוד רובינגר, את שר החוץ משה שרת. תוך כדי חליפת דברים הפליט שרת: "העולם הזה? זה עתון קומר ניסטי?"

רובינגר הנדהם שאל אותו מגין הסיק מס' קנה כה מרחיקת לכת? נתברר לו כי שר החוץ הגיע לכלל מסקנה זו אחרי שראה בהעולם הזה (784) את תמונתו של יוסף סטאלין. אתה תזכור, מן הסתם, באיזו מסגרת הופיעה התמונה: היתה זו כתבה על נאום של סטאלין בוועידת ה מפלגה הקומוניסטית הסובייטית. הכתבה לא הביעה כל דעה שהיא, תיארה במקביל את שתי הדעות — המזרחית והמערבית — על תוכן נאום זה.

אלמלא היה המדובר בשרי-החזק, יתכן והי' ינו מסתפקים בחיך'מה ושוכחים את הפרשה. אולם מאחר שהמלים אמרו על ידי אישיות כה מרכזית, מצאתי לנכון לכתוב לו מכתב, בו אמרתי, בין השאר:

"...אין כל ספק בלבי כי עומס העבודה מנע את קריאת עתוננו, והסקת מסקנות מדבי רי אחרים. כי אחרת היית מגיע לכלל מסקנה שהעולם הזה, העלול להיות בעיניך עתון טוב או רע, הוא למעלה מכל ספק עתון ה' משתדל להיות כן, אחראי אוביקטיבי, בדגלו בשיטה קפדנית של אי-הזדהות במדיניות-חזק כמדיניות-פנים."

מאחד שאותו ידוע בצ'בור כאדם כן וישר, אני בסוח שאחרי השמעת דבריך וקריאת דב' העולם הזה שאל את עצמו לא פעם שאלה זו, הגיע לבסוף לכלל שיטה כמעט מוחלטת למניעת העולה. השיטה: מדי שבוע שולחת המערכת עשרות מכתבים אישיים לאנשים שהזכרו בעתון, מפנה את תשומת לבם לדי ברים שנאמרו, מזמינה אותם להגיב על כל דבר שהיה בלתי-צודק לדעתם. הגבוח ה קוראים מתפרטמות בעתון ללא כל סיג. אחת התוצאות של שיטה זו היא שהעתון הצליח לקיים יחסים אישיים ידודתיים מאד עם "קרבנותיו". כתב לי השבוע אתה הפ' קידים הראשיים של ממשלת ישראל: "תשרי מת לבכם ראיה לשבח ואף תעזרו לך. שאנשי צבור היו מוכנים למסור את דבריהם לעתונת מבלי לחשוש לאידיקום מוקימם."

אחד האישים שהמערכת עוררה, בדרך שיר גרתינו, את תשומת-לבו לברים שנאמרו עליו, היה דהייט ד. אייזנהואר, בשעתו ה' נשיא-הנבחר של ארצות-הברית. אחרי ששימש נושא לכתבת-שער בתחום הזה (786), המ' צאנו לו את הגליון, בצירוף איחולים לבחירתו.

השבוע נתקבל במערכת מכתב תודה, חתום בידו של שרמן אדאמס, העורך-ראשי של ה' נשיא (מעין תדי קולק אמריקאי), המשתתף ב' ישיבות הקבינט. כדור שאייזנהואר לא קרא את הרשימה, אך יש להניח כי ציור-הרקע של השעה המבלט בצורה כה חותכת את סימן השאלה המרחף על ההענקה לישראל, ראל.

כתוב אדאמס: "... גנרל אייזנהואר ביקשני להודות לכם... הוא מעריך מעומק לבו את תשומת-לבכם..."

מובן שאין זו הודעה פוליטית, אלא רק הודעה-אדיבות מן הסוג המקובל בכל העולם התרבותי. "הדייקנות היא אריכותם של מל-

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

חטרי (עך) יש בנינו פחות מלים מן הרגיל.

החירון הזיאודוגי
מי ענו לדוכיפת ציצית נוצה?
(התשובה בשבוע הבא)

הספור בהמשכים
בגלל חוסר מקום יבוא ההמשך בשבוע הבא. נא ל' הוסיף לעצור בעד הושיטה).

הציור בהמשכים
האשה הנבוחה בעולם

הדו"ח המוקלט
כבוד הוד מעלתך הסרגל הפנימי הראשי:
הרי פרטי ישיבת מערכת העולם הזה, שנקלטו על ידי: האפסטי... הוא ירצח... (גיהוק) יש לפוצץ... (גפרור נדלק) החרוט עד חיסוד... לחטוף... השר... לחסל את... הקריה... (קסטת כללית בין חברי המערכת) הערה: בשל הפרעות בי שידור לא נקלטו כל הדב' רים שנאמרו, אבל חושבני שדי להוד מעלתך ברמיזה. (חתום) חיים שייניק

קורא (של עתון) יקה
מאחר שנמצא במערכת מ' קרופון-משרד-מקלט בצורת פופסת סיגירות תוצרת אמ' ריקה (היא חילה שני זני בות של סיגירות צ'סטרפילד, תמונה של הנשיא אייזנהואר בחסגרת זהה, חזית קוקה' קולה, משקפים שונים של הנשיא לשעבר טרומן ופס-פורט דיפלומטי שנשא את הסימן X + 45 + טוכן חסאי ועוד חפצים אחרים,